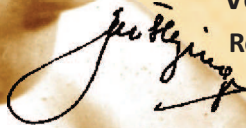

Jaroslav Šlezinger, sochař

29. 4. 1911 Jemnice - 2. 8. 1955 věznice Vykmánov

Byl válečným sirotkem 1. světové války. Během 2. světové války věznem v koncentračním táboře. V 50. letech XX. stol. se stal jednou z obětí inscenovaného politického procesu. Rok ho věznili na Mírově, odkud nesměl poslat ani dopis a dát vědět, že je naživu. I smrt si ho našla za ostatními dráty. Po pěti letech, v táboře nucených prací ve Věži smrti, zemřel v komunistickém lágru na Jáchymovsku. Před smrtí, těžce nemocen, byl přinucen vytvořit veliké sousoší na Domě kultury v Ostrově, jako oslavu režimu, který ho zlikvidoval. Zároveň tajně vytvořil „Křížovou cestu“ v níž nese svůj kříž ponižování, bití, hladu, špíny a bolesti. Věcí posledních se v umění málokdo mohl dotknout tak pravdivě.

Roku 1999 byl plně rehabilitován.

Jaroslav Šlezinger se vyučil tesařem. Ředitel místní školy, Karel Gartner, rozpoznal Jaroslavův sochařský talent a finančně ho podporoval při studiu na kamenosochařské škole v Hořicích. Díky výsledkům v Hořické škole byl Šlezinger přijat na Akademii výtvarných umění a stal se žákem profesora Boumily Kafky.

Dům Šlezingerů stával v Jemnici „Na Podolí“

Náhrobek K. Gartnera

Hřbitov Jemnice

Socha s holubicí

Jemnický kostel sv. Stanislava zdobí velký „Kristus na kříži“

Socha „pluk. Švece“ a „Sokola“ před Sokolovnou byly zničeny ve II. svět. válce.

Po válce vytvořil pro Jihlavu „Zaváté šlépěje“, které jsou umístěny na jihlavském hřbitově.

Šlezingerovo poslední dílo v životě: sousoší na Kulturním domě v Ostrově.

(Zdroj: kniha „Zaváté šlépěje“ Marie Bohuňovské - 608 666 416)

Poslední sochou, vytvořenou na svobodě, byla socha T. G. Masaryka, odhalena před jihlavským gymnáziem v září 1948.

R. 2015 ministr kultury D. Herman ocenil osobnosti české kultury, které se nikdy ve svém občanském životě ani v umělecké tvorbě nezpronevřily nejvyšším mravním zásadám. Sochař Jaroslav Šlezinger obdržel, In Memoriam, titul Rytíř české kultury.

Křížová cesta

- I. Vedou Tě před soud Aby Ti vyřkli rozsudek dle vůle lidu.
- II. On dodá Ti síly a odvahy k smutné cestě ve vězení.
- III. Ježíši padající pod tíhou křížem, dej mi svou útěchu, abych Tě sledoval bez reptání.

IV. Když Tě všichni bijí, matka Tě pohladí.

V. Bůh nedá Ti zemřít v půli cesty.

VI. S kým se podělíš o břímě těžké?

VII. Je nutno klesnout, abys porozuměl plnému odevzdání do vůle Páně.

VIII. Ježíš těší plačící ženy pohledem lásky, smilování a odpuštění.

IX. Hled', jak Ježíš potřetí klesá, unaven k smrti aby znovu povstal a donesl kříž až na horu pokoření.

X. Styděl ses, když Ti u soudu strhali roušku Tvé cti, Tvého jména.

XI. Vydrž, buď pevný v té chvílce poslední.

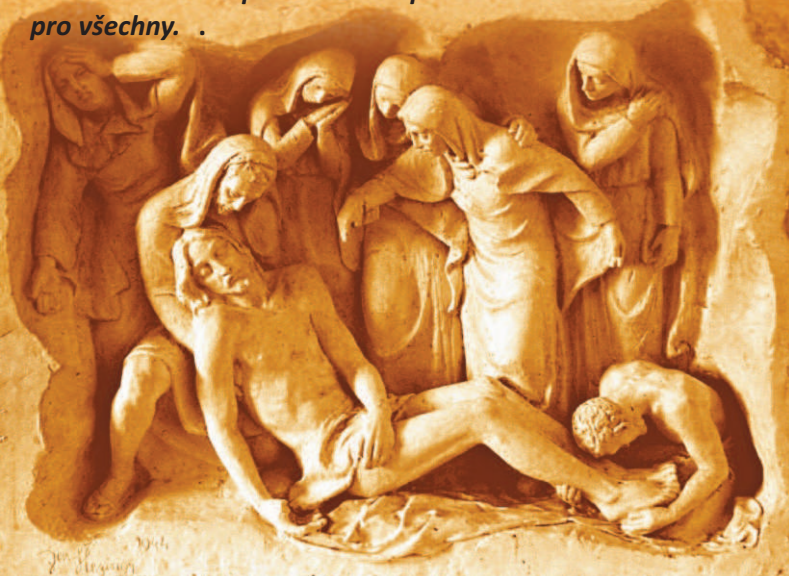
XII. Dokonáno jest! Jsi mrtev pro svět, odstraněn z cesty.

XIII. Však věř Kristu, že vstal z mrtvých z hrobu pokoření i pro Tebe.

XIV. Aleluja! Vstal Pán oslavený! Vstal i pro Tebe, aby ti sejmul pouta pokoření a vzkřísil tě k životu Oslavení.

Pobožnost Křížové cesty, jak ji ztvárnil J. Šlezinger, se koná každoročně pátou (smrtnou) velikonoční nedělí v kostele sv. Stanislava v Jemnici. K uctění památky všech obětí zvěle, násilí a teroru s prosbou o odpuštění a Boží milosrdenství pro všechny.

„Veliký Bože, který jsi ve své nekonečné moudrosti dopustil, aby na naše bedra klesl kříž velkého utrpení, prosíme Tě, zalej je rosou své milosti, aby z něho vyrostl prostý kvítek lidského štěstí a pokoje. Dej, ať trnová koruna, kterou nosíme jako svatý odznak Tvých bojovníků, vtiskla našim duším statečnost a odhodlání prvních mučedníků, ať rány, kterými jsme přibijeni zlobou rouhačů v žalář nesvobody, se stanou plamenem lásky a kořálkou bolesti, z níž se zrodí nové lidstvo bez falše a klamu, jemuž pak vseješ svoje království ducha.

Dej, prosíme Pane náš, aby slzy, které vytekly a vytečou z bolesti jako projev nemohoucnosti lidské v modlitbě k Tobě o pomoc, se staly Tvou svatou krví, která zavlaží a zúrodní Tvým požehnáním veškeré počínání za nastolení nekonečné svobody Tvého slova, které se stane základním kamenem víry a modlitby, jejímž prostřednictvím náš kříž a utrpení se stanou radostí, ve které rozkvetou srdce tichou pokorou Tvé Božské přítomnosti. Amen.“